

Κυρίες και κύριοι

Ερέθισμα για το μήνυμα αυτό είναι το κείμενο του Νίκου Σιδηρόπουλου που μας κοινοποιήθηκε πρόσφατα. Διαβάζοντας και τα σχόλια του κ. Πρύτανη μου κινήθηκε το ενδιαφέρον. Λυπάμαι όμως που θα τους απογοητεύσω αλλά απογοητεύτηκα. Και εξηγούμαι, αφού πρώτα κάνω μία γενική σκέψη.

Το θέμα δεν είναι να μαζεύουμε υπογραφές για να στηρίξουμε την ορθότητα των απόψεων μας γιατί ευτυχώς η αλήθεια και το ψεύδος, το ορθό και το εσφαλμένο δεν υπακούουν στις αρχές της δημοκρατίας (για να μη πω ότι σχεδόν πάντα οι μειοψηφίες έχουν δίκιο - αλλά αυτό είναι άλλο θέμα).

Επί του συγκεκριμένου τώρα.

Δυστυχώς (και) το κείμενο αυτό περιορίζεται σε διαπιστώσεις, ευχολόγια παραινήσεις και γενικολογίες. Αν ήταν να σταλεί σε επιστημονικό περιοδικό για δημοσίευση, θα γινόταν δεκτό; Αυτή τη στιγμή το θέμα μας είναι ένας νόμος με συγκεκριμένες διατάξεις και πρέπει να συνεισφέρουμε με συγκεκριμένες προτάσεις (στη συνέχεια θα κάνω δύο τέτοιες).

Δεν αρκεί να λέμε πράγματα στα οποία όλοι συμφωνούν (π.χ. ενίσχυση της αξιοκρατίας, υποχρηματοδότηση, ενίσχυση έρευνας κλπ.), γιατί ο καθένας μπορεί να έχει διαφορετική άποψη για το πώς θα επιτευχθούν αυτοί οι στόχοι. Άσε που κάποιοι μπορεί να θεωρούν ότι ορισμένα μέτρα μπορεί να οδηγούν σε εντελώς αντίθετη κατεύθυνση από αυτή που διατείνονται οι προτείνοντες.

Πέρα από αυτό θεωρώ ότι κάποια προβλήματα που παρουσιάζονται σαν τέτοια, δεν υφίστανται καν στο κλάδο μας. Για παράδειγμα θα αναφέρω το θέμα των κινήτρων. Νομίζω ότι στη περίπτωση αυτή οι μισθοί μας αποτελούν το κάτω όριο των ανταποδοτικών κινήτρων (και μάλιστα πολύ χαμηλό). Οι πιο "εργατικοί" και "άξιοι" έχουν από κει και πέρα τη δυνατότητα να διεκδικήσουν επιπλέον επιστημονικά και οικονομικά οφέλη από τη συμμετοχή τους σε ερευνητικές προτάσεις, σε ερευνητικά ινστιτούτα και τέλος πάντων σε πάσης φύσεως δραστηριότητες που είναι προσιτές στα μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας. Για να μην αναφέρω τη δυνατότητα να είναι πρόεδροι σε διάφορους οργανισμούς, γενικοί γραμματείς υπουργείων κλπ, αλλά φαντάζομαι ότι για τις κατηγορίες αυτές χρειάζονται "ειδικά" προσόντα.

Να έρθω τώρα σε συγκεκριμένες προτάσεις που διέπονται από την αρχή της αποτελεσματικής αντιμετώπισης υπάρχόντων προβλημάτων. Κι αυτό γιατί έχει παρατηρηθεί ότι κάποιες διατάξεις είναι στη πράξη ανεφάρμοστες είτε λόγω ασάφειας (π.χ. διαπίστωση μόνιμης κατοικίας) είτε λόγω αναγκαιότητας ύπαρξης υπερβολικών ελεγκτικών μηχανισμών (π.χ. ποιος ελέγχει την υποχρέωση παρουσίας 20 ωρών/εβδομάδα σε 3 μέρες). Οι προτάσεις μου είναι κοντά στις προτεινόμενες από το προσχέδιο νόμου (με μικρές παραλλαγές).

1. Άσυλο

Είναι γενική διαπίστωση ότι υπάρχει πρόβλημα με το θέμα του ασύλου. Τα παραδείγματα είναι πάμπολλα. Η πρόταση μου είναι ν' αποφασίζει (για την άρση του ασύλου) το Πρυτανικό Συμβούλιο, αλλά με αυξημένη πλειοψηφία 3/4 (δηλαδή 4 στους 5, 3 στους 4 κλπ.). Θα προτιμούσα βέβαια ν' αποφάσιζε η Σύγκλητος αλλά αντιλαμβάνομαι ότι η σύγκληση της πιθανόν να είναι ανέφικτη σε περιόδους χρονικής πίεσης.

2. Εκλεκτορικά όργάνων διοίκησης.

Και δω υπάρχει διαπιστωμένο πρόβλημα υποβιβασμού της διαδικασίας των εκλογών σε διαδικασία συναλλαγής των υποψηφίων με τους κομματικούς μηχανισμούς και τους αγωγείς τους εντός της πανεπιστημιακής κοινότητας.

"Ο Πρύτανης και οι Αντιπρυτάνεις εκλέγονται από ειδικό σώμα εκλεκτόρων που απαρτίζεται από το σύνολο: i) των μελών ΔΕΠ του Πανεπιστημίου, ii) των προπτυχιακών και μεταπτυχιακών φοιτητριών και φοιτητών του Πανεπιστημίου και

iii) των Βοηθών, Επιστημονικών Συνεργατών και Επιμελητών, των μελών του Ειδικού και Εργαστηριακού Διδακτικού Προσωπικού (ΕΕΔΙΠ), των μελών του Ειδικού Τεχνικού Εργαστηριακού Προσωπικού (ΕΤΕΠ) και του Διοικητικού Προσωπικού του Πανεπιστημίου. Το ποσοστό των ψήφων που έλαβε κάθε υποψήφιος συνδυασμός θα υπολογίζεται ως το άθροισμα των ποσοστών που έλαβε ο συνδυασμός από καθεμιά από τις τρεις κατηγορίες εκλεκτόρων πολλαπλασιαζόμενων με τους συντελεστές βαρύτητας 0,50, 0,40 και 0,10 αντίστοιχα, ποσοστά που τροποποιούνται πολλαπλασιαζόμενα επί το ποσοστό προσέλευσης."

Η διαφοροποίηση μου εδώ συνίσταται στη τροποποίηση του συντελεστή βαρύτητας, γιατί δεν το βλέπω σωστό να είναι το ίδιο αν έρθουν να ψηφίσουν 10 φοιτητές ή 1000.

Ευχαριστώ για το χρόνο σας. Προφανώς δεν διεκδικώ το αλάθητο και ελπίζω σε συνέχεια του διαλόγου. Παρεπιπτόντως θεωρώ ότι οι υπόλοιπες διατάξεις του προσχεδίου είναι από ουδέτερες έως άσχετες, ενώ αδυνατώ να βρω εφικτές λύσεις σε πολλά άλλα υπαρκτά προβλήματα μέσω ενός νομοσχεδίου για τη παιδεία.

Υ.Γ. Οι απόψεις του καθενός μας (πρέπει να) εκπορεύονται από κάποια γενικότερη θεώρηση ("ιδεολογία") των πραγμάτων που θα μπορούσε να είναι αντικείμενο συζήτησης, αλλά επειδή συνήθως τέτοιες διαδικασίες καταλήγουν σε θεολογικά ερωτήματα του τύπου "Υπάρχει θεός;", ίσως είναι προτιμότερο να παραμείνουμε σε πιο απλά θέματα.

Α. Πουλιέζος

Χανιά, 16 Οκτωβρίου 2006